

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Co/155/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1425209583
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Kašajová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2025:1425209583.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Kašajovej a členov senátu JUDr. Valérie Kleinovej, st. a Mgr. Ingrid Degmovej Pospíšilovej v právnej veci navrhovateľky: F. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom P. XXX/X, XXX XX O., proti odporcom: 1. RFS s.r.o., IČO: 35 844 361, so sídlom Závodná 30, 821 06 Bratislava, 2. AC družstvo, IČO: 52 489 582, so sídlom Karloveské rameno 6, 841 04 Bratislava, o nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie navrhovateľky proti uzneseniu Mestského súdu Bratislava IV zo dňa 21.10.2025, č. k. 74C/10/2025-57, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdzuje.
- II. Odporcovi 1/ priznáva proti navrhovateľke nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.
- III. Odporcovi 2/ nepriznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa navrhovateľka domáhala, aby súd nariadil neodkladné opatrenie, ktorým by odporcom v 1. a 2. rade prikázal zdržať sa až do rozhodnutia súdu o vypratání nehnuteľnosti, úkonov smerujúcich k obmedzeniu vstupu navrhovateľky do bytu č. X, ktorý sa nachádza na X. poschodí bytového domu na ulici P. X B. O., ktorý má súpisné číslo XXX, postavený na parcele č. XXXX zapísaný na LV č. XXXX, katastrálne územie W. Q. alebo sťaženiu užívania uvedenej nehnuteľnosti alebo vystaňovania navrhovateľky z predmetnej nehnuteľnosti, pričom zároveň žiadala, aby súd prvej inštancie prikázal odporcom v 1. a 2. rade udržiavať nehnuteľnosť v stave spôsobilom na jej užívanie a bývanie. V napadnutom uznesení súd prvej inštancie odporcom v 1. a 2. rade nárok na náhradu trov konania nepriznal.

2. Súd prvej inštancie v odvolaní uviedol, že navrhovateľka pre objasnenie skutkového stavu uviedla, že bola bezpodielovým spoluvlastníkom bytu vo veľkosti podielu 1 a byt č. X nachádzajúci sa na X. poschodí bytového domu na ulici P. X B. O. od narodenia riadne užívala a obývala. Odporca v 1. rade je spoluvlastníkom bytu vo veľkosti podielu 3, avšak byt nikdy reálne nevyužíval a nemal od neho kľúče. Odporca v 2. rade získal podiel žalobkyne vo výške 1 na exekučnej dražbe v roku 2025. Navrhovateľka má trvalý pobyt v byte a pravidelne uhrádza náklady za užívanie nehnuteľnosti. Odporcovia v 1. a 2. rade poškodili a následne vymenili zámky bytu a obmedzujú riadne užívanie nehnuteľnosti, čo navrhovateľka zistila v piatok 19.9.2025 v čase medzi 17:30-21:45. Navrhovateľka od uvedeného dátumu do bytu nevie vstúpiť a ani ho užívať. Podľa názoru navrhovateľky neexistuje žiadne právoplatné a vykonateľné rozhodnutie o tom, aby nemohla byť využívať a odporcovia konajú „svojpomocne“, čo je v rozpore so zákonom. V súvislosti s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia navrhovateľka uviedla, že po zistení výmeny zámkov na byte, vec oznámila polícii. Polícia udalosť zaznamenala a následne navrhovateľka podala trestné oznámenie. Privolaný zámočník jej byt

odmietol sprístupniť, nakoľko jej údaje už neboli zapísané na liste vlastníctva. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia ďalej odôvodňovala tým, že existuje oprávnená obava, že odporca v 1. rade a odporca v 2. rade samostatne alebo v koordinácii jej obmedzujú vstup do bytu a účelovo jej bránia v užívaní nehnuteľnosti, resp. vytvárajú podmienky vedúce k tomu, aby ju donútili byť opustiť bez toho, aby sa s ňou vopred dohodli na podmienkach vypratania a vysťahovania, alebo aby na vypratanie nehnuteľnosti získali riadny a vykonateľný príkaz súdu. Navrhovateľka ďalej uviedla, že nemá možnosť vo svojom veku nájsť si náhradné bývanie ihneď a aj počas aktuálnej doby obmedzeného užívania bytu musí využívať ubytovanie u známych, pričom v uzamknutom byte zostali všetky jej veci, vrátane potrebných lekárskeho správ. Potrebu neodkladnej úpravy pomerov odôvodňovala navrhovateľka tým, že odporca v 1. rade alebo odporca v 2. rade vykoná jej vysťahovanie alebo jej bude naďalej obmedzovať vstup do nehnuteľnosti, prípadne vytvorí podmienky, že sa nehnuteľnosť stane neprístupnou (neustálou výmenou zámkov a spôsobovaním škody, ktorú nebude schopná financovať) alebo sa nehnuteľnosť stane neobývateľnou (odpoja ju od energie, odhlásia z pobytu), a teda nastolia podmienky, aby nemohla riadne byť užívať na účely bývania. Na záver uviedla, že o svoj podiel v byte bojuje už roky a dosiahla aj zrušenie prvej dražby. Na preukázanie dôvodnosti návrhu a potreby bezodkladne upraviť pomery strán založila do spisu ako listinné dôkazy: uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 76Ek/154/2019 zo dňa 11.08.2023, výpis z listu vlastníctva č. 3199 zo dňa 18.5.2023, trestné oznámenie zo dňa 24.5.2023, trestné oznámenie o skutočnosti, že mohlo dôjsť k spáchaniu trestného činu alebo viacerých trestných činov zo dňa 23.9.2025.

3. Vychádzajúc z uvedeného súd prvej inštancie posúdil podaný návrh na nariadenie neodkladného opatrenia po právnej stránke podľa § 324 ods. 1 a 2 C.s.p., § 325 ods. 1 a 2 C.s.p., § 328 ods. 1 C.s.p. a § 329 ods. 1 a 2 C.s.p., a dospel k záveru, že v danej veci nie sú dané zákonné podmienky pre vyhovieť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Konštatoval, že navrhovateľka splnenie predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia odvodzovala od skutočnosti, že má záujem nehnuteľnosť naďalej užívať, v čom jej odporcovia v 1. a 2. rade svojvoľne bránia, a to najmä tak, že vymenili zámkov na dverách, čím jej znemožňujú vstup do bytu. Poukázal na to, že podstatnou skutočnosťou, aby súd mohol rozhodnúť v prospech navrhovateľky a nariadiť neodkladné opatrenie je to, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť neodkladná ochrana ako i osvedčenie o existencii bezprostredne hroziacej ujmy, čo však v danom prípade súd prvej inštancie vzhľadom na zistené skutkové okolnosti za preukázané nemal. Súd prvej inštancie zastával názor, že potreba bezodkladne upraviť pomery strán, tak ako ju uviedla navrhovateľka nie je daná a rovnako z obsahu spisu nie je možné považovať za osvedčené základné podmienky pre záver, že tu existuje nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy. Zdôraznil, že neodkladné opatrenie je inštitút súdneho konania, ktorý je na mieste použiť tam, kde sa vyžaduje okamžitý zásah súdu z dôvodu, že jeho navrhovateľovi reálne a bezprostredne hrozí ujma, alebo že by výkon v budúcnosti očakávaného súdneho rozhodnutia bol ohrozený. Navrhovateľ musí po osvedčení svojho hmotného nároku, ktorého ochrany sa domáha, presvedčivo osvedčiť skutočnosti odôvodňujúce bezodkladnú potrebu úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená. Taktiež musí osvedčiť také konkrétne správanie, ktoré mu spôsobuje nenahraditeľnú ujmu. Nárok pritom nemusí byť nepochybne preukázaný, ale musí byť aspoň osvedčený. Podotkol, že pre rozhodnutie súdu o neodkladnom opatrení je rozhodujúci stav v čase vydania rozhodnutia súdu prvého stupňa (skutkový a právny stav veci, v ktorej sa má rozhodovať o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia), preto sa súd vyrovná len s tými okolnosťami, ktoré existovali v danom čase použiteľného práva. Súd prvej inštancie po oboznámení sa so spisom, vrátane predložených dôkazov skonštatoval, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle jeho naformulovaného petitu navrhovateľkou, keďže neobsiahol všetky potrebné náležitosti, by bolo možné formálne považovať za nevykonateľný, avšak súd prvej inštancie sa odklonil od koncepcie prílišného formalizmu a podanie posúdil podľa jeho obsahu, keďže súdu prvej inštancie bolo zrejmé, čo navrhovateľka žiada podaným neodkladným opatrením dosiahnuť, a preto posúdil podanie v jeho merite. V danej veci bolo podľa jeho názoru z obsahu spisu zrejmé, že účelom návrhu navrhovateľky je dosiahnuť nerušené užívanie nehnuteľnosti, v ktorej celý život bývala, a taktiež prikázanie žalovaným v 1. a 2. rade ako vlastníkom nehnuteľnosti, udržiavať ju v stave spôsobilom na jej užívanie a bývanie. Súd prvej inštancie na základe vykonanej lustrácie v katastri nehnuteľností zistil, že aktuálnymi spoluvlastníkmi bytu č. X nachádzajúcemu sa na X. poschodí bytového domu na ulici P. X B. O., zapísanému na liste vlastníctva č. XXXX, sú odporca v 1. rade vo veľkosti podielu 3 a odporca v 2. rade vo veľkosti podielu 1. Odporca v 2. rade sa spoluvlastníkom nehnuteľnosti stal na základe uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica o návrhu súdneho exekútora na schválenie príklepu a námietkach povinnej proti udeleniu príklepu č. 76Ek/154/2019 zo dňa

23.04.2025, právoplatným dňa 15.05.2025. Súd prvej inštancie vzhľadom na uvedené skutočnosti dospel k záveru, že v prejednávanej veci navrhovanému neodkladnému opatreniu nie je možné vyhovieť, keďže navrhovateľka neodkladného opatrenia súdu nepredložila žiadnu zmluvu na akom právnom základe sa domáha ochrany pred zásahom do svojho nerušeného užívania predmetného bytu. Súd prvej inštancie tak nemal preukázaný nárok navrhovateľky na ňou požadovanú bezprostrednú ochranu jej práva a teda ani osvedčenú potrebu bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami konania, t. j. nepreukázanie bezprostrednej ochrany práv v priamom vzťahu medzi navrhovateľkou a odporcami. Konštatoval, že navrhovateľka nie je aktuálne vedená ako vlastníka predmetného bytu, pričom skutočný vlastníka je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním, pokiaľ mu v tom nebráni zmluva s navrhovateľkou, ktorú však navrhovateľka súdu neoznačila a ani nedoložila. Mal za to, že skutočnosti tvrdené navrhovateľkou neobsiahli žiaden relevantný titul pre obmedzenie vlastníckeho práva skutočných vlastníkov, preto pokiaľ odporcovia v 1. a 2. rade vykonávajú zásahy do tohto užívania veci, súd prvej inštancie tu nevidel nebezpečenstvo bezprostrednej ujmy, ale len uplatňovanie ich vlastníckych práv.

4. O náhrade trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. Vyjadril, že odporcovia v 1. a 2. rade v konaní dosiahli plný úspech, pretože návrh navrhovateľky na nariadenie neodkladného opatrenia bol zamietnutý. Nakoľko však odporcom v 1. a 2. rade v konaní žiadne trovy nevznikli, súd prvej inštancie im ich náhradu nepriznal. Dodal, že s poukazom na čl. 4 ods. 2 C.s.p. nebude potom ani potrebné, aby súd o výške náhrady trov konania rozhodoval podľa § 262 ods. 2 C.s.p. po právoplatnosti tohto rozhodnutia osobitným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

5. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia podala navrhovateľka v zákonnej lehote odvolanie, ktorým sa domáhala, aby odvolací súd predmetné uznesenie zrušil v celom rozsahu a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Svoje odvolanie dôvodila tým, že je rozhodnutie nepreskúmateľné a vychádza z nesprávneho posúdenia veci. Namietala, že nemôže vstúpiť do bytu, kde má doklady a taktiež sa dozvedela, že jej veci boli medzičasom z bytu vystahované na neznáme miesto. Uviedla, že potrebu dočasnej úpravy pomerov osvedčila podaným trestným oznámením aj udalosťami, ktoré sa v byte, kde celé roky býva, odohrali. S odporcami sa súdi celé roky o spoluvlastnícky podiel, pričom všetky poplatky za energie sama celé roky uhrádza. Zdôraznila, že byt nikdy neprestala užívať, taktiež nemá možnosť sa vystahovať, ani ju odporcovia nikdy nevyzvali na opustenie nehnuteľnosti, namiesto toho jej byt znemožnili užívať bez jej vedomia výmenou zámku na dverách, pričom v byte má všetky svoje osobné veci, dokumenty, lieky a podobne. Navrhovateľka vzhľadom na uvedené má za to, že odporcovia vykonali nezákonné vystahovanie jej osoby. Taktiež uviedla, že odporcovia spôsobia navrhovateľke nenapraviteľnú ujmu, ak jej znemožnia užívať nehnuteľnosť, prípadne budú robiť ďalej kroky k svojvoľnému vystahovaniu vykonateľného súdneho rozhodnutia. Okrem iného mala navrhovateľka za to, že súd prvej inštancie nejasne vysvetlil okolnosti, ktoré posudzoval v čase vydania rozhodnutia, z dôvodu čoho je podľa nej rozhodnutie nejasné a nepreskúmateľné, súd prvej inštancie mal konkrétne napísať čo posudzoval. Bola názoru, že svoje právo užívať predmetnú nehnuteľnosť preukázala, čím nebol daný dôvod na jej vystahovanie alebo obmedzenie prístupu do nehnuteľnosti. Záverom dodala, že až keby nehnuteľnosť na základe dohody dobrovoľne neopustila, bolo by možné domáhať sa súdnej ochrany a jej vypratania nehnuteľnosti.

6. Odporca v 1. rade k odvolaniu navrhovateľky uviedol, že súd prvej inštancie dostatočne a presvedčivo posúdil podaný návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, pričom dospel k správne právne záveru. Tvrdil, že navrhovateľka neosvedčila potrebu bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami, keďže neboli preukázané konkrétne skutkové okolnosti, ktoré by zakladali bezprostredne hroziacu ujmu. Navrhovateľka nie je vedená ako vlastníka predmetnej nehnuteľnosti, pričom skutoční vlastníci sú v medziach zákona oprávnení predmet vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním. V prípade, ak vlastníci vykonávajú svoje vlastnícke práva, nemožno takýto výkon bez ďalšieho považovať za protiprávny zásah odôvodňujúci nariadenie neodkladného opatrenia. Odvolacie námietky navrhovateľky podľa odporcu v 1. rade nijakým spôsobom nespochybňujú závery súdu prvej inštancie, neuvádzajú nové relevantné skutočnosti ani dôkazy a v podstatnej miere len opakujú tvrdenia, s ktorými sa súd prvej inštancie už riadne vysporiadal. Odporca v 1. rade zároveň považoval za potrebné poukázať na rozporuplnosť tvrdení navrhovateľky, ktoré uvádza v rámci svojho odvolania, a to najmä pokiaľ ide o jej osobné, bytové a životné pomery. Uviedol, že v iných súdnych konaniach, v ktorých je odporca v 1. rade taktiež účastníkom konania vyplýva, že navrhovateľka sa na území Slovenskej

republiky dlhodobo nezdržiava a že jej centrum osobných a životných záujmov sa nachádza v zahraničí, konkrétne vo Švajčiarsku. Uvedené podľa jeho názoru vyplýva aj z rozhodnutia vedeného pod sp. zn. 25Up/1081/2018 zo dňa 14.06.2019, (str. 10 prvý odsek) v ktorom je výslovne uvedené, cit.: „Žalovaná sa v zahraničí zdržiava pravidelne a dlhodobo, bolo teda možné predpokladať, že jej budú doručované aj úradné zásielky, na ktoré je nutné reagovať v určitej, zákonom ustanovenej lehote. Žalovaný v 1. rade skutočnosť, že žalobkyňa sa na území Slovenskej republiky dlhodobo nezdržiava a že jej centrum osobných a životných záujmov sa nachádza v zahraničí, konkrétne vo Švajčiarsku podľa jeho názoru preukázal nasledovnými dôkazmi: 1/ platobným rozkazom OS BB, spis. zn.: 19Up/1107/2021; 2/ odporom proti platobnému rozkazu OS BB, spis. zn.: 19Up/1107/2021 v ktorom žalobkyňa v odôvodnení uvádza „žalovaná dlhodobo pracuje v zahraničí/Švajčiarsko/ ako zdravotná ošetrovateľka a v mieste bydliska sa zdržiava sporadicky raz za 3-4 mesiace po dobu 1-2 dni“; 3/ platobným rozkazom OS BB, spis. zn.: 25Up/196/2025; 4/ odporom proti platobnému rozkazu OS BB, spis. zn.: 25Up/196/2025 v ktorom žalobkyňa v odôvodnení uvádza „žalovaná dlhodobo pracuje v zahraničí/Švajčiarsko/ ako zdravotná ošetrovateľka a v mieste bydliska sa zdržiava sporadicky raz za 3-4 mesiace po dobu 1-2 dni“; 5/ Rozsudok OS BA I., sp. zn.: 20C/11/2020 kde žalobkyňa na str. 3 druhá veta sama uvádza „žalobkyňa pracuje dlhobnejšie v zahraničí a do miesta bydliska prichádza cca raz za 2-3 mesiace“ a zároveň uviedol, že aj samotný súd na str. 6 štvrtý odsek má za preukázané „žalobkyňa sa v tom čase zdržiavala vo Švajčiarsku“ (pre úplnosť žalovaný 1/ uvádza, že tento Rozsudok OS BA I., bol KS BA spis. zn.: 9Co/132/2022 v celom rozsahu potvrdený). Odporca v 1. rade poukázal na to, že tieto skoršie vyjadrenia navrhovateľky a súdne konštatovania sú v priamom rozpore s tvrdeniami uvedenými v odvolaní, v ktorom navrhovateľka podľa odporcu v 1. rade účelovo prezentuje predmetnú nehnuteľnosť ako jedinú nehnuteľnosť, v ktorej má od narodenia bývať, v ktorej sa má nepretržite zdržiavať a kde má mať uložené všetky svoje osobné veci. K odvolaniu navrhovateľky odporca v 1. rade uviedol, že navrhovateľka v odvolaní neuviedla žiadne nové skutočnosti ani dôkazy, ktorými by preukázala nesprávnosť napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie. Z obsahu odvolania zároveň podľa jeho názoru nevyplýva, že by boli splnené zákonné dôvody na jeho zrušenie a vrátenie veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Vychádzal z toho, že navrhovateľka v odvolaní nepreukázala existenciu akýchkoľvek procesných alebo hmotnoprávných pochybení súdu prvej inštancie, ktoré by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej. Dodal, že odvolacie námietky sa obmedzujú na polemiku so skutkovými a právnymi závermi súdu, pričom neobsahujú žiadne konkrétne tvrdenia ani dôkazy, ktoré by spochybňovali zákonnosť, vecnú správnosť alebo odôvodnenosť napadnutého rozhodnutia. Z uvedených dôvodov sa odporca v 1. rade domáhal, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil a taktiež navrhol, aby odvolací súd priznal odporcovi v 1. rade náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

7. Odvolací súd preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v celom rozsahu a v medziach uplatnených odvolacích dôvodov, ktorými je viazaný (§ 380 ods. 1 C.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. a contrario a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľky nie je dôvodné.

8. Podľa § 378 ods. 1 C.s.p. na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

9. Podľa § 324 ods. 1 C.s.p. pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

10. Podľa § 325 ods. 1 C.s.p. neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

11. Podľa § 325 ods. 2 písm. d) C.s.p. neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala.

12. Podľa § 328 ods. 1 C.s.p. ak súd nepostupoval podľa § 327, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

13. Podľa § 329 ods. 1 C.s.p. súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní

proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

14. Podľa § 329 ods. 2 C.s.p. pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

15. Podľa § 387 ods. 1 C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

16. Z citovaných ustanovení vyplýva, že základným predpokladom pre nariadenie neodkladného opatrenia je existencia potreby bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami sporu alebo obavy, že vykonanie exekúcie súdneho rozhodnutia bude ohrozené, pokiaľ nemožno tento účel dosiahnuť zabezpečovacím opatrením. Pre nariadenie neodkladného opatrenia sa tak vyžaduje hodnoverné osvedčenie aspoň základných skutočností pre záver o dôvodnosti a trvaní nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, ako i dostatočné opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich nevyhnutnosť potreby neodkladnej úpravy pomerov medzi stranami alebo obavu z ohrozenia exekúcie.

17. Prvou zákonnou podmienkou pre dôvodnosť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je teda v zmysle vyššie uvedeného osvedčenie takého stavu právnych (nie len faktických) vzťahov medzi stranami, ktorý vyžaduje dočasnú a rýchlu úpravu pomerov medzi stranami súdom, t. j. nalievavosť situácie alebo obavu o ohrozenie výkonu rozhodnutia. Ďalšou zákonnou podmienkou potom je, aby nárok zabezpečovaný súdom bol ohrozený a toto ohrozenie musí byť osvedčené (nemusí byť dokázané). Ohrozenie nároku však musí byť podložené konkrétnymi skutočnosťami. O potrebe dočasnej úpravy nesmú byť vážnejšie pochybnosti. Procesnú zodpovednosť za výsledok konania, a teda dôkazné bremeno, v tomto smere má žalobca.

18. So zreteľom na podstatu, účel a zmysel inštitútu neodkladného opatrenia nie je pre rozhodnutie o návrhu na jeho nariadenie potrebné vykonávať dokazovanie, avšak splnenie predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia nemožno vyvodiť len zo samotných tvrdení navrhovateľa, a je preto potrebné tieto tvrdenia aspoň spoľahlivo osvedčiť, a to aspoň do tej miery, že možno dôvodne nadobudnúť presvedčenie o ich pravdivosti a hodnovernosti; keď pri nariaďovaní neodkladného opatrenia prevláda záujem na rýchlosti rozhodnutia nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení.

19. Po zhodnotení relevantných skutočností sa odvolací súd v plnej miere stotožnil so záverom súdu prvej inštancie v tom, že v posudzovanej veci zákonné podmienky pre nariadenie navrhovaného neodkladného opatrenia navrhovateľkou nie sú dané. Ako aj uviedol súd prvej inštancie, aby súd mohol rozhodnúť v prospech navrhovateľky, bolo potrebné osvedčiť pravdepodobnosť nároku navrhovateľky, ktorému sa má poskytnúť neodkladná ochrana ako i osvedčiť existenciu bezprostredne hroziacej ujmy. Súd prvej inštancie správne z obsahu spisu ustálil, že účelom návrhu navrhovateľky je dosiahnuť nerušené užívanie nehnuteľnosti, v ktorej podľa jej slov celý život bývala, a taktiež prikázať odporcom v 1. a 2. rade udržiavať ju v stave spôsobilom na jej bežné užívanie a bývanie. Ako vyplývalo z obsahu spisu a zo záverov súdu prvej inštancie, ktoré navrhovateľka nenamietla, aktuálnymi spoluvlastníkmi predmetnej nehnuteľnosti, a teda bytu č. X nachádzajúci sa na X. poschodí bytového domu na ulici P. X B. O., zapísaný na liste vlastníctva č. XXXX, sú odporca v 1. rade vo veľkosti podielu 3 a odporca v 2. rade vo veľkosti podielu 1. Z uvedeného je zrejmé, že navrhovateľka nie je vlastníčkou predmetnej nehnuteľnosti. Súd prvej inštancie dospel k správne právnemu záveru, že v danej veci nebol preukázaný nárok navrhovateľky na ňou požadovanú bezprostrednú ochranu svojho práva a teda ani osvedčená potreba bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami konania. Súd v súvislosti s vyhodnotením potreby bezodkladne upraviť pomery musí nevyhnutne skúmať aj splnenie ďalších predpokladov na nariadenie neodkladného opatrenia a otázku ich osvedčenia zo strany navrhovateľa, vrátane hodnoverného osvedčenia dôvodnosti a trvania nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana. Odvolací súd bol názoru, že navrhovateľka v konaní nijakým spôsobom neosvedčila existenciu nároku, na základe ktorého sa domáhala ochrany pred zásahom do svojho nerušeného užívania predmetného bytu. Trestné oznámenia, ktoré k návrhu pripojila navrhovateľka a ktoré ako namietala v odvolaní osvedčujú potrebu dočasne upraviť pomery, existenciu takéhoto nároku nijakým spôsobom neosvedčujú. Navrhovateľka vyvodzuje svoj nárok zo skutočnosti, že má záujem predmetnú nehnuteľnosť naďalej užívať, keďže nemá možnosť náhradného bývania, za užívania predmetnej nehnuteľnosti uhrádza pravidelne náklady, avšak ani tieto skutočnosti neosvedčila. Odvolací súd sa taktiež nestotožnil s tvrdeniami navrhovateľky

uvedenými v odvolaní, že svoje „dlhoročné právo užívať nehnuteľnosť“ preukázala. Navrhovateľka teda neosvedčila také okolnosti, pre ktoré by malo dôjsť k obmedzeniu vlastníckeho práva odporcov. Vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním. Ochrana vlastníckeho práva je okrem čl. 20 ods. 1 Ústavy SR zakotvená v Protokole č. 1 k Dohovoru. Súd prvej inštancie správne poznamenal, že navrhovateľka nedoložila a ani len neoznačila zmluvu, na základe ktorej by malo byť odporcom zabránené so svojím vlastníctvom nakladať. Dospel tak k správne záveru, že skutočnosti tvrdené navrhovateľkou neobsiahli žiaden relevantný titul pre obmedzenie vlastníckeho práva odporcov ako vlastníkov predmetnej nehnuteľnosti a teda nemožno tak hovoriť o nebezpečenstve bezprostrednej ujmy, keď si odporcovia uplatňujú ich vlastnícke práva. Odvolací súd zastáva názor, že v prípade vyhovenia návrhu by išlo o neodôvodnený a neprimeraný zásah, ktorý by bol v rozpore so zásadou proporcionality. Neodkladným opatrením nemožno nahrádzať stav bez právneho dôvodu, došlo by tak k neprimeranému obmedzeniu výkonu vlastníckeho práva chráneného článkom 20 ods. 1 Ústavy SR. Odvolací súd vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti dospel zhodne so súdom prvej inštancie k záveru, že navrhovateľka neosvedčila potrebu bezodkladnej úpravy pomerov medzi navrhovateľkou a odporcami, preto potvrdil napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne správne.

20. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. a odporcovi v 1. rade, ktorý mal plný úspech v odvolacom konaní, priznal proti navrhovateľke nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Odporcovi v 2. rade, ktorá mal v odvolacom konaní plný úspech, trovy odvolacieho konania nepriznal, keďže si ich neuplatnil, ani mu žiadne nevznikli.

21. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods. 1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).